

ת"פ 69547/06/20 - מדינת ישראל נגד אבדולאח טזייב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

26 במאי 2021
ת"פ 69547-06-20 מדינת ישראל נ'
טזייב(עציר)

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל

אבדולאח טזייב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד חנה מוצ'ה

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד דן גרובס

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה הם עיקריהן:

בתאריך 21.06.20 בסביבות השעה 22:00, הנאשם ואחר נכנסו לחנות מכולת בשדרות, כשעל ראשם כובע קפוצ'ון וחלק מפניהם מכוסה באמצעות מסיכה, והנאשם מצויד בסכין. האחר נעמד בתוך החנות סמוך לכניסה ושימש כתצפית והנאשם התקרב אל המוכרת (להלן: "המתלוננת"), נצמד אליה והצמיד את להב הסכין למותנה. המתלוננת שאלה את הנאשם לפשר מעשיו והוא השיב לה שהוא רוצה כסף, משך אותה לאזור הקופה, כשהוא מקרב את הסכין לגופה, והורה לה לפתוח את הקופה ולהעביר אליו את הכסף. המתלוננת פתחה את הקופה ואמרה לנאשם לקחת את הכסף. לשאלת הנאשם השיבה המתלוננת כן אין בקופה שטרות, למרות שהיו כאלה, ולאחר שהביאה לנאשם שקית, לבקשתו, הא הכניס לתוכה ₪ 520 שהיו בקופה. האחר אמר לנאשם שיביא גם סגריות, והנאשם דרש מהמתלוננת להביא לו סגריות, והיא מסרה לידי קופסאות בודדות. ולשאלתו השיבה שיש רק קופסאות בודדות ולא פקטים, הגם שבפועל היו כאלה בחנות. הנאשם והאחר לקחו מהחנות קופסאות סגריות ובשלב מסוים האחר אמר לנאשם שהם צריכים לזוז כי המשטרה מגיעה. המתלוננת לקחה את מכשיר הטלפון שלה כדי להתקשר למשטרה והנאשם הורה לה לסגור את הטלפון ולא להתקשר לאף אחד, לקח את הטלפון מידה, השליכו על הרצפה והוא והאחר ברחו מהחנות עם שלל גניבתם. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת שפשוף בחזה מצד ימין והיא טופלה בבית החולים ושחררה לביתה. והטלפון הנייד שלה ניזוק.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עמוד 1

3. תחילה הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אולם בפתח ישיבת הטיעונים לעונש הודיעו הצדדים כי הסכימו שהמאשימה תבקש להטיל על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. וההגנה תטען לעונש כהבנתה.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה לערכים החברתיים המוגנים בעבירת השוד ולמידת הפגיעה בהם במקרה זה, אותה הגדירה כגבוהה; טענה למדיניות הענישה הנוהגת, שכלל כוללת מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה; והתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה; וטענה כי מתחם העונש ההולם כאן נע בין 30 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. ציינה כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי, ומנגד ציינה את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה שהוא ריצה עונשי מאסר. וביקשה להטיל על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם טען כי אמנם היה שימוש בסכין במהלך האירוע, אך הדבר היה רק בחלק הראשון שלו, ולאחר מכן הנאשם הכניס את הסכין לכיסו; כי העובדה שהמוכרת אמרה לנאשם שאין בקופה שטרות ואין מארזי סיגריות, למרות שכאלה היו, מלמדת על מידת החרדה שלה; ציין שבסופו של דבר הנאשם שדד כסף במטבעות, וקופסאות סיגריות; וטען כי מעשי הנאשם אופיינו ברמת תכנון נמוכה. ציין שהנאשם מכור לסמים ושזה הרקע לעבירה. ציין את הודאת הנאשם ואת העובדה שמאסרו האחרון של הנאשם הוא משנת 2013 והוא הוטל עליו על מעשים שביצע בשנים 2010-2012. טען שיש לנאשם יכולת תעסוקתית, והוא אף עבד בצורה סדירה במשך פרק זמן משמעותי, אך הוא התמכר לסמים ומצבו הכללי מורכב וקשה. הגיש פסיקה וטען כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, טען כי רובה משנת 2013; באחד מפסקי הדין נקבע מתחם הנע בין 22 ל-54 חודשי מאסר, הקרוב לזה שההגנה טוענת לו; ובמקרה אחר, העונש שהוטל כלל הפעלת מאסר על תנאי ארוך שהוטל בגין עבירת שוד קודמת.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו ואמר שמאז שאביו נפטר הוא חזר לצרוך סמים, ושבמסגרת המעצר הוא מנסה לשקם את עצמו ומקבל תחליפי סם.

דין והכרעה

7. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת השוד - שהיא "עבירת רכוש" ו"עבירת אלימות" גם יחד - הם בין היתר, שמירת הגוף, זכות הקניין, ושמירת הסדר ובטחון הציבור. ובנסיבות המקרה, מידת הפגיעה בהם היא משמעותית.

8. העונש הקבוע לעבירת השוד בחלופה החמורה בה הורשע הנאשם - 20 שנות מאסר, מדבר בעד עצמו ומסמן לעבר הטלת עונש מאסר משמעותי. ובפועל, מדיניות הענישה בעבירה זו היא של החמרה.

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות, שיש בה כדי לפגוע הן בביטחונו האישי של קורבן העבירה וברכושו הן בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו, בשלום וברווחתו (ע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' מני, [פורסם בנבו] פסקה 8 (18.4.2019); ע"פ 2805/15 סג"ר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 והאסמכתאות שם (24.7.2017)) - לא כל שכן כאשר היא מבוצעת נגד מי שנכון לשרת את הציבור גם בלילות, דוגמת עובדי פיצוציות ומתדלקים כבענייננו (ע"פ

9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (9.3.2017); ע"פ 5411/13 אפרת נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.12.2014)."- ע"פ 4442-19 מדינת ישראל נ' דניאל אלחנדרו שוויץ (13.11.2019) (להלן: "עניין שוויץ")

9. כבוב העבירות, גם בעבירת השוד, קשת העונשים המוטלים רחבה והעונש הקונקרטי מושפע, בעיקר, מנתונים ונסיבות הנוגעים למעשה המסוים.

"לעבירת השוד בנסיבות מחמירות פנים רבות ומשכך הענישה בגינה היא מגוונת "בשל השוני במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמאפיינים הנסיבתיים של המקרים השונים ובכלל זה שימוש בנשק וסוג הנשק; מידת האלימות שהופעלה ותוצאותיה; חומרת הפגיעה של הקורבן; זהות הקורבן כמשתתף לקבוצות הטעונות הגנה יתרה כמו למשל קשישים (ע"פ 3338/13 טחומר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] סעיף 3 לפסק הדין (19.2.2015) או עובדי לילה בתחנות דלק ונהגי מוניות (ע"פ 1698/16 דמלאו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2016) (להלן: עניין דמלאו, ע'ב'"); מידת התכנון; הנזק הכלכלי והנפשי שנגרם וכיוצא באלה היבטים, המשמשים שיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם". (ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (1.8.2017))."- עניין שוויץ הנ"ל.

10. כאן, כאמור, השוד בוצע על ידי שני גברים, בשעת לילה, במכולת, בה עבדה אשה שהיתה במקום בגפה, תוך איום בסכין וגרימת חבלה.

בע"פ 4812/12 רשפיל סעדייב נ' מדינת ישראל (11.04.2013) בית המשפט העליון התייחס להיבטי ענישה עקרוניים בעבירת שוד של בתי עסק הפועלים בשעות הלילה, והדברים שצוינו מתאימים בעיקרם גם לענייננו:

"בלב הדיון ניצב מעשה שוד בחנות קיוסק בשעת לילה מאוחרת, תוך איומים על העובד במקום ותקיפתו. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את היחלצותו של בית המשפט לעזרתם של עובדי הלילה. עובדי הקיוסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאבטחים, המעניקים שירות בשעות הלילה לאלה הזקוקים לו. המדובר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אינן פשוטות. בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצטלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זממם. לרוב, עובדים אלה נמצאים במקום בגפם, ועובדי האורח המצויים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים "עובדי הלילה" על ידי יחידים או קבוצות אשר שמו להם למטרה להשיג "כסף קל" בידעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למתן הכסף כאשר חיו ושלמות גופו מונחים על הכף. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטרואמה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצויים הינן גבוהות במיוחד. בתי עסק הפתוחים 24 שעות ביממה ובייחוד בשעות הלילה נועדו לשפר את איכות חיו של הציבור ולאפשר לו זמינות גבוהה לשירותים שונים הניתנים מסביב לשעון... לצד זאת, פתיחתם המבורכת של בתי עסק אלה מזמנת לנו עידן חדש של עבריינות בו מילת המפתח היא "ניצול" ועל בית המשפט לתרום את חלקו ללוחמה בתופעה זו. רשת ההגנה שיכול לספק בית המשפט מתבטאת בהחמרת הענישה שיטיל על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול. על החומרה שבעבירת השוד כבר עמד בית משפט זה בשלל הזדמנויות וחומרה זו גוברת מקום בו העבירה מכוונת כלפי צד חלש במיוחד (ע"פ 5889/07 אליהו טאלר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.01.08); ע"פ 9157/10 יאסין אגבריה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.01.12); ע"פ 3219/09 פיראס חביבי נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (07.07.09))."

11. בע"פ 1062/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (09.07.19) המערער, קטין יליד שנת 2001, הורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, המערער נכנס עם אחר בשעה 00:45 לחנות נוחות בתחנת דלק, כשפניהם מוסתרות והם אוחזים באקדחי דמה. המערער כיוון את אקדחו אל עבר המתלונן, הכה אותו באגרוף בפניו, אחז בצווארו והורה לו לפתוח את הקופה. בשלב זה האחר הרים בקבוק זכוכית ואיים על המתלונן באמצעותו. המתלונן פתח את הקופה, והמערער לקח ממנה כסף מזומן בסך של 1992 ש"ח. לאחר מכן המערער לקח כ-104 חפיסות סיגריות מהחנות והכניסן לתיק שבו הצטייד מבעוד מועד. כעבור זמן מה המערער נתפס, ואגב תפיסתו הפריע לשוטרי שניסה לעצרו, לבצע את המעצר.

בית המשפט המחוזי הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל. והערער על תקופת המאסר נדחה.

בת"פ (ב"ש) 32703-11-18 **מדינת ישראל נ' יצחק וקנין** (21.11.19) הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ואיומים. נקבע כי הנאשם נכנס לחנות בבעלות המתלונן, אותו הוא מכיר, החל לחטט, לדרוש מהמתלונן כסף, איים עליו תוך שימוש בסכין חיתוך שהצמיד לבטנו ובשלב מסוים לצווארו, לקח 300 ₪, ארנקים, סט מזוודות ושיק על סך 5,000 ₪ שאילץ את המתלונן לכתוב.

בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר והטיל על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל לצד הפעלת מאסרים על תנאי.

בע"פ 7475/15 **מתן שריקי נ' מדינת ישראל** (18.02.16) המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע שוד בנסיבות מחמירות. המערער נכנס בשעת ערב לחנות הלבשה לנשים כשהוא מחזיק בכותש שום, ניגש למוכרת שהייתה לבדה בחנות, הניח על הדלפק פתק שבו נכתב "זה שוד" ודרש ממנה את הכסף שבקופה. המוכרת מסרה לידי המערער את כספי הפדיון היומי של החנות ולאחר שנטל מידיה את הכסף דרש ממנה לפתוח את הכספת. המוכרת אמרה לו שאין בחנות כספת והחלה לצעוק לעזרה ובעקבות זאת המערער ניסה להימלט עם הכסף אך נתפס על ידי עוברי אורח.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער 22 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שצייין כי -

"העובדה שאין מדובר במעשה שוד המצוי ברף הגבוה של החומרה קיבלה ביטוי במתחם הענישה המתון ביותר שקבע בית המשפט קמא והוא אינו מצדיק התערבות."

בע"פ 5780/13 מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל (16.07.2014) דובר במערער שהחליט לשדוד חנות מכולת. הוא הצטייד בסכין יפנית וכיסה את פניו וכפות ידיו על-מנת שלא ניתן יהיה לזהותו. בשעת ערב הוא נכנס לחנות, בעת שבעליה (יליד 1948) שהה בה לבדו. הוא פנה לעברו, כשבידו סכין, הורה לו למסור לידיו את כל הכסף שברשותו ובהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו וחזר על הוראתו. בעל המכולת מסר לו את סכום הכסף שהיה בקופה, אשר כלל 480 ש"ח בשטרות וכן סכום שאינו ידוע במטבעות. ובהמשך, המערער נטל שקית וביקש מבעל המכולת לעזור לו להכניס לתוכה את תכולת מגירת הקופה. בשלב מסוים, המערער הניח את הסכין שאחז על דלפק החנות, ואז בעל המכולת נטל את הסכין והניף אותה לעבר המערער, והמערער נמלט מהחנות עם הכסף.

המערער הורשע בשוד ובהחזקת סכין. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר וגזר על המערער 52 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, קבע**

מתחם עונש הנע בין 30 ל 60 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של המערער על 45 חודשי מאסר בפועל.

13. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

הפעולה המשולבת של הנאשם וחברו מלמדת על תכנון מוקדם מסוים.

הנאשם ביצע את העבירה ביחד עם אחר, אך חלקו בביצוע העבירה היה מרכזי ומשמעותי.

הנזקים שנגרמו מביצוע העבירה נוגעים לרכוש שנגנב - כסף בסך 520 ₪, וקופסאות סיגריות בשווי שאינו ידוע; לחבלה, הקלה, שנגרמה למתלוננת; ולסבל הנפשי והרגשי הכרוך בחוויה הקשה של שוד תוך איום בסכין.

הנזק שיכל להיגרם ממעשה הנאשם, חמור עוד יותר. לא אחת, אירועי שוד כאלה מסתבכים וקורבנותיהם, ואחרים, נפגעים ואפילו מקפחים את חייהם.

14. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם הוא בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

15. קראתי את פסקי הדין שבאי כח הצדדים הציגו בטיעוניהם לעונש, ופסקי דין אחרים. כברוב העבירות גם בעבירת השוד בנסיבות מחמירות ניתן למצוא פסקי דין שהעונש שהוטל בהם חמור מזה שמוטל בדרך כלל ופסקי דין שהעונש שהוטל בהם קל מזה שמוטל בדרך כלל. לא אלה ולא אלה משקפים את הנתבי העונשי המרכזי.

בקשר לפסקי הדין אליהם הפנה הסנגור, אציין, כי בחלק מהם דובר בשוד של טלפונים ניידים מעוברי אורח; חלקם ניתנו במסגרת הסדרי טיעון שכללו עונש מומלץ מוסכם; באחד מהם דובר בנאשם הסובל ממחלת נפש; באחד מהם דובר בעבירת שוד "רגילה"; ובאחר הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי והתביעה הסכימה לעונש שיקומי שהומלץ על ידי שירות המבחן. מכל מקום, גם אם היו מקרה או מקרים בהם בנסיבות דומות או חמורות יותר הוטלו עונשים קלים בשל נסיבות קונקרטיות של המעשה או העושה, הם היוצאים מן הכלל, ומדיניות הענישה העולה מפסיקה רבה ועקבית של בית המשפט העליון, גם זו שהוגשה על ידי הסנגור, ברורה, והיא של מאסר בפועל ארוך ומשמעותי.

16. לנאשם עבר פלילי עשיר הכולל הרשעות בעבירות רכוש, סמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית ועוד. והוא ריצה עונשי מאסר רבים.

17. תלושי השכר העוקבים שהנאשם הציג מהשנים 2018-2019 מלמדים על יכולתו של הנאשם להתמיד בעבודה, שהיא עצמה מרכיב משמעותי בסיכויי שיקום הנאשם; והם, בצירוף העובדה שמאסרו האחרון של הנאשם, למשך 16 חודשים, הוא מתחילת שנת 2013, תומכים בטענת הנאשם כי הוא ביצע את העבירה הנדונה על רקע התמכרותו לסמים שהחריפה בזמן האחרון.

18. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון את גילו הצעיר יחסית; את נסיבותיו; את הודאתו; את עברו הפלילי; את הפגיעה של העונש בו; את סיכויי שיקומו; ואת הצורך בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים.

19. בהתחשב בכל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון
תשפ"א, 26/05/2021 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה